

200702571/1.

Datum uitspraak: 7 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37718 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 13 maart 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 februari 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang geweigerd om (hierna: de vreemdeling) ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 18 juli 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar gegrond verklaard en aan haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend, met ingang van 7 augustus 2002, geldig tot 7 augustus 2003, onder gelijktijdige verlenging van de geldigheidsduur tot 1 januari 2004. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste en tweede grief, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet valt in te zien waarom de medische omstandigheden van de vreemdeling geen rol kunnen spelen bij de beoordeling of er in haar geval sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat met toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) te harer gunste van het gevoerde beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen afgeweken dient te worden. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat medische omstandigheden in de onderhavige procedure niet tot verblijfsaanvaarding kunnen leiden.

2.1.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is de minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Ingevolge het tweede lid, voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

2.1.2. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met:

a. verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken; of

b. verblijf als alleenstaande minderjarige asielzoeker.

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 is een voorwaarde voor aanwending van de bevoegdheid als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, dat er naar het oordeel van de minister voor de alleenstaande minderjarige vreemdeling, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of in een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 oktober 2003 in zaak no. 200305039/1, JV 2003/562), is het aan de desbetreffende vreemdeling om, indien daartoe aanleiding bestaat, tegenover de minister aannemelijk te maken dat adequate opvang in zijn geval niet mogelijk is. Bij de beoordeling van die stelling komt de minister de beoordelingsvrijheid toe, die artikel 3.56 van het Vb 2000 hem toekent.

2.1.4. De ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, aan de minister toegekende beoordelingsvrijheid, wordt aangewend volgens de uitgangspunten, neergelegd in paragraaf C2/7.4 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde.

Paragraaf C2/7.4.3 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde, vermeldt dat, indien is gebleken dat de alleenstaande minderjarige vreemdeling opvang behoeft, moet worden nagegaan of voor hem adequate opvang voorhanden is in het land van herkomst dan wel in een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan. Voorts vermeldt de circulaire dat, indien in het landgebonden asielbeleid is vastgelegd dat de autoriteiten zorg dragen voor de opvang en de algemene voorzieningen adequaat zijn, geen onderzoek behoeft te worden gedaan naar een concrete opvangplaats in een opvanginstelling.

In paragraaf C8/37.5.6 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde, inzake het landgebonden beleid ten aanzien van Angola, wordt geconcludeerd dat in Angola voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen adequate opvang voorhanden is. Vermeld wordt verder dat minderjarige asielzoekers van de Angolese nationaliteit derhalve niet in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd bedoeld voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Bij de feitelijke terugkeer moet de toegang tot het opvangcentrum Mulemba of een andere concrete opvangplaats geregeld zijn. Dit houdt, voor zover thans van belang, aldus het beleid, in dat de ambtshalve toetsing naar de vraag of de betrokkene in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" in de asielprocedure leidt tot weigering van die vergunning.

2.1.5. Aan de vreemdeling is bij besluit van 18 juli 2006 alsnog ambtshalve een verblijfsvergunning regulier verleend onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" van 7 augustus 2002 tot

7 augustus 2003, met verlening tot 1 januari 2004, met ingang van welke datum naar het oordeel van de minister het opvangcentrum Mulemba als adequate opvang voor de vreemdeling had kunnen dienen.

2.1.6. Zoals de staatssecretaris terecht heeft betoogd is de bevoegdheid om ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen in artikel 3.6 van het Vb 2000 begrensd tot de in die bepaling limitatief opgesomde beperkingen waaronder verblijf kan worden toegestaan. Nu de beperkingen verband houdende met het ondergaan van een medische behandeling en met verblijf vanwege medische noodsituatie, niet daartoe behoren kan een met deze beperkingen verband houdende omstandigheid ingevolge artikel 3.6 van het Vb 2000 niet leiden tot het ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Anders dan de rechtbank heeft overwogen maakt artikel 4:84 van de Awb dat niet anders, omdat het hier niet de toepassing van een beleidsregel betreft.

De grieven slagen.

2.2. De derde grief heeft geen zelfstandige betekenis en behoeft derhalve geen bespreking.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het bij de rechtbank bestreden besluit van 18 juli 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3.1. Blijkens de door de Minister van Justitie in beroep overgelegde brief van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 augustus 2005 loopt het Mulemba-project tot en met 31 december 2007. Gelet hierop wordt de vreemdeling niet gevolgd in haar stelling dat zij geen zekerheid over een basis voor haar bestaan heeft in Angola, nu onduidelijkheid bestaat over het Mulemba-project en de voortzetting daarvan.

2.3.2. De omstandigheid dat de vreemdeling in Nederland familie en een pleeggezin heeft, waarvan zij bij terugkeer naar het land van herkomst gescheiden zal worden, alsmede hier naar school gaat en vrienden heeft en de omstandigheid dat zij in het land van herkomst geen familieleden meer heeft wonen, heeft de minister voorts terecht niet aangemerkt als omstandigheden die niet geacht kunnen worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken en die tot afwijking van dat beleid zouden nopen.

2.4. Gelet op het vorenstaande verklaart de Afdeling het inleidende beroep tegen het besluit van 18 juli 2006 alsnog ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 13 maart 2007 in zaak no. AWB 06/37718;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

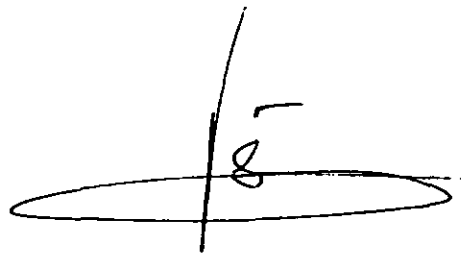
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 augustus 2007

154-523.

Verzonden: 7 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 06/37718 (beroep) en AWB 06/37719 (voorlopige voorziening)

V-nr:

inzake: geboren op , van Angolese nationaliteit, wonende
te eiseres/verzoekster, hierna te noemen: eiseres,
gemachtigde: mr. J.M. Niemer, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: drs. F. Mountassir, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 6 februari 2003 heeft verweerder ambtshalve besloten dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Bij bezwaarschrift van 27 februari 2003 heeft eiseres tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Het bezwaar is bij besluit van 22 april 2003 ongegrond verklaard.

2. Bij beroepsschrift van 14 mei 2003 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

3. Bij brief van 11 november 2004 heeft verweerder meegedeeld dat het besluit van 22 april 2003 is ingetrokken. Bij brief van 11 november 2004 heeft eiseres het beroep van 14 mei 2003 ingetrokken. Bij besluit van 12 januari 2005 is aan eiseres opnieuw geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

4. Tegen dit besluit heeft eiseres op 4 februari 2005 een bezwaarschrift ingediend, dat door verweerder bij brief van 23 februari 2005 is doorgezonden naar de rechtbank om te worden behandeld als beroepsschrift.

5. Bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 13 september 2005, geregistreerd onder nummer AWB 05/8214, is het beroep van 4 februari 2005 gegrond verklaard en is het besluit van 12 januari 2005 vernietigd. Bij besluit van 25 oktober 2005 is het bezwaar van 27 februari 2003 opnieuw ongegrond verklaard.

6. Bij beroepsschrift van 2 november 2005 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 19 april 2006, geregistreerd onder nummer AWB 05/49148, heeft deze rechtbank het beroep wederom gegrond verklaard en het besluit van 25 oktober 2005 vernietigd.

7. Op 26 juni 2006 is eiseres gehoord door een ambtelijke commissie. Het bezwaar is bij besluit van

18 juli 2006 gegrond verklaard en aan eiseres is een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend met een geldigheidsduur van 7 augustus 2002 tot 1 januari 2004. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiseres na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiseres Nederland uit eigen beweging binnen vier weken moet verlaten.

8. Bij beroepsschrift van 4 augustus 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 4 augustus 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep en het verzoek zijn ingediend bij brief van 29 september 2006 en aangevuld bij brief van 8 december 2006. Op 13 oktober 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 22 januari 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening.

9. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 2 februari 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig E. Pettersen-Morraes als tolk in de Portugese taal.

10. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

1. Op 7 augustus 2002 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel. Deze aanvraag is bij besluit van 6 februari 2003 afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank van 26 mei 2003, geregistreerd onder nummer AWB 03/12792, is het hiertegen ingediende beroep niet-ontvankelijk verklaard. Het hiertegen ingediende verzet is door deze rechtbank bij uitspraak van 3 juli 2003, ongegrond verklaard, als gevolg waarvan de afwijzing van de asielaanvraag van eiseres onherroepelijk is geworden.

2. Op 13 maart 2006 heeft eiseres een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "medische behandeling" ingediend. Deze aanvraag is bij beschikking van 3 januari 2007 afgewezen.

3. Op 3 augustus 2006 heeft eiseres, naar aanleiding van het besluit van verweerder van 18 juli 2006 waarin aan haar een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" is verleend, een aanvraag tot wijziging van het verblijfsdoel ingediend met als doel "voortgezet verblijf".

III. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van het beroepsschrift

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

3. Op grond van artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, juncto artikel 3.56, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling" slechts ambtshalve worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen, die zich naar het oordeel van de Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan en voor wie naar het oordeel van de Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

4. Ingevolge hetgeen is bepaald in paragraaf C5/24.12 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) dient voor uitgeprocedeerde alleenstaande minderjarige asielzoekers, die op het moment van de uitzetting nog minderjarig zijn, indien niet aannemelijk is geworden dat hij zich zelfstandig kan handhaven, bij de feitelijke terugkeer de toegang tot een concrete opvangplaats geregeld te zijn, tenzij in het landgebonden asielbeleid is vastgelegd dat de autoriteiten van het land van herkomst of een ander land waar betrokkene redelijkerwijs heen kan gaan, zorgdragen voor de opvang van alleenstaande minderjarigen. In dat geval rust op de Nederlandse overheid geen taak om te treden in de wijze van opvang van de minderjarigen.

5. In geschil is de geldigheidsduur van de aan eiseres verleende verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling". Eiseres stelt zich op het standpunt dat deze verblijfsvergunning haar ten onrechte tot 1 januari 2004 is verleend.

6. In het bestreden besluit heeft verweerder eiseres tot 1 januari 2004 een verblijfsvergunning verleend omdat vanaf voornoemde datum voor eiseres adequate opvang aanwezig wordt geacht in het land van herkomst in opvanghuis Mulemba. Daarbij heeft verweerder zich onder andere op het standpunt gesteld dat een beroep op artikel 4:84 van de Awb niet kan slagen. Verweerder heeft hiertoe gesteld dat uit de door eiseres aangevoerde omstandigheden niet is gebleken dat er sprake zou zijn van dusdanige bijzondere feiten en omstandigheden dat Mulemba voor eiseres niet als adequate opvang zou kunnen dienen. De medische omstandigheden waarin eiseres verkeert worden bij deze beoordeling niet meegenomen, aangezien deze kunnen worden beoordeeld in een aanvraag op grond van medische omstandigheden. Eiseres dient hiervoor een aparte aanvraag in te dienen.

7. Eiseres heeft zich onder andere op het standpunt gesteld dat de bestreden beschikking onzorgvuldig tot stand is gekomen en onvoldoende is gemotiveerd. Verweerder heeft in de bestreden beschikking onvoldoende rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van eiseres. Ter zitting heeft eiseres voornoemd standpunt aldus uitgelegd dat de door haar aangevoerde medische omstandigheden ten onrechte niet zijn meegenomen bij de beoordeling of er in haar geval sprake is van zodanig bijzondere omstandigheden dat op grond van artikel 4:84 van de Awb van het geldende beleid dient te worden afgeweken. Verweerder heeft derhalve ten onrechte niet gekeken naar het geheel van omstandigheden.

8. De rechtbank overweegt als volgt. De stelling van verweerder dat de medische omstandigheden niet kunnen worden meegenomen in de beoordeling op grond van artikel 4:84 van de Awb omdat hiervoor een aparte aanvraag kan worden ingediend, volgt de rechtbank niet. De rechtbank overweegt hiertoe dat eiseres niet enkel heeft gewezen op haar medische omstandigheden, maar meerdere omstandigheden heeft aangevoerd op grond waarvan zij van mening is dat verweerder in haar geval op grond van artikel 4:84 van de Awb dient af te wijken van het geldende beleid, zoals het feit dat zij hier te lande haar pleeggezin en haar broer heeft, dat zij hier te lande naar school gaat en dat zij in het land van herkomst niemand meer heeft. Niet valt in te zien waarom de medische omstandigheden van

eiseres hierin geen rol kunnen spelen. Bij een beoordeling op grond van artikel 4:84 van de Awb gaat het immers om het geheel van de omstandigheden. Nu verweerder de medische omstandigheden van eiseres heeft losgekoppeld van de overige aangevoerde omstandigheden en hierop inhoudelijk niet is ingegaan is de rechtbank dan ook van oordeel dat er in de bestreden beschikking sprake is van een motiveringsgebrek.

9. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Awb. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd en bepaald worden dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak. De overige beroepsgronden behoeven, gelet op het voorgaande, geen bespreking meer.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

10. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

11. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

12. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

13. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 en artikel 8:82, vierde lid van de Awb wijst de rechtbank, respectievelijk de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht.

AWB 06/37718 (beroep) en AWB 06/37719 (voorlopige voorziening)

5

IV. BESLISSING

De rechtbank

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/37718

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;

De voorzieningenrechter

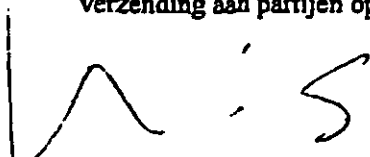
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/37719

- wijst het verzoek af;

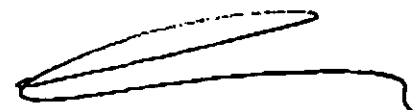
In alle zaken:

- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 966,- (zegge: negenhonderd en zesenzestig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht ad € 141,- (zegge: éénhonderd en vierenveertig euro).

Deze uitspraak is gedaan op 13 maart 2007 door mr. G.S. Crince le Roy, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.L. van Leer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

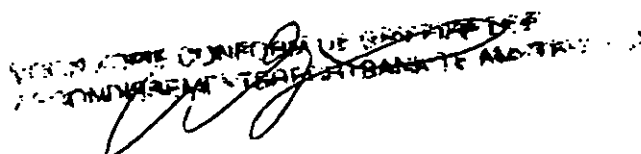
Afschrift verzonden op: 14 MRT 2007

Conc: ML

Coll:

D: C

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

VOORZITTER GEMEENSCHAPPELIJKE GRONDSCHAP
ADMINISTRATIEF TRIBUNAAL DER NEDERLANDEN

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Bervoets
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 13 maart 2007
met kenmerk 06/37718

Inzake:

met IND-kenmerk 0208.07.8054
aan te duiden als verweerster
gemachtigde: mr. J.M. Niemer
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 82
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. D.L. Starrenburg
070-7795489

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie, hierna: de Staatssecretaris, komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 13 maart 2007, verzonden op 14 maart 2007, met kenmerk Awb 06/37718 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft vernietigd en heeft bepaald dat de Staatssecretaris binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak. Voorts is de Staatssecretaris veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1. Bij beschikking van 6 februari 2003 heeft de (toenmalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, hierna: de Minister, ambtshalve geweigerd om verweerster in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.
- 2.2. Het daartegen op 27 februari 2003 gemaakte bezwaar is bij beschikking van 22 april 2003 ongegrond verklaard.
- 2.3. Op 14 mei 2003 heeft verweerster beroep ingesteld tegen deze beschikking.
- 2.4. Bij brief van 11 november 2003 heeft de Minister aan verweerster bericht dat de bestreden beschikking van 22 april 2003 is ingetrokken. Op 11 november 2004 heeft verweerster het beroep ingetrokken.
- 2.5. Bij beschikking van 12 januari 2005 heeft de Minister wederom ambtshalve geweigerd verweerster in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.
- 2.6. Het daartegen op 4 februari 2005 gemaakte bezwaar is door de Minister doorgezonden aan de rechtbank ter behandeling als beroepschrift.
- 2.7. Bij uitspraak van 13 september 2005 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, het beroep van verweerster gegrond verklaard en de beschikking van 12 januari 2005 vernietigd.
- 2.8. Op 26 juni 2006 is verweerster gehoord door een ambtelijke commissie.
- 2.9. Bij beschikking van 8 juli 2006 is het bezwaar van verweerster gegrond verklaard en is aan verweerster een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Deze vergunning is verleend met ingang van 7 augustus 2002 en geldig tot 1 januari 2004.
- 2.10. Het daartegen op 4 augustus 2006 ingestelde beroep heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak van 13 maart 2007, waarbij het beroep van verweerster gegrond is verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 8 juli 2006 rechteus juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 8 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"[...] De stelling van verweerder dat de medische omstandigheden niet kunnen worden meegenomen in de beoordeling op grond van artikel 4:84 van de Awb omdat hiervoor een aparte aanvraag kan worden ingediend, volgt de rechtbank niet. De rechtbank overweegt hiertoe dat eiseres niet enkel heeft gewezen op haar medische omstandigheden, maar meerdere omstandigheden heeft aangevoerd op grond waarvan zij van mening is dat verweerder in haar geval op grond van artikel 4:84 van de Awb dient af te wijken van het geldende beleid, zoals het feit dat zij hier te lande haar pleeggezin en haar broer heeft, dat zij hier te lande naar school gaat en dat zij in het land van herkomst niemand meer heeft. Niet valt in te zien waarom de medische omstandigheden van eiseres hierin geen rol kunnen spelen. Bij een beoordeling op grond van artikel 4:84 van de Awb gaat het immers om het geheel van de omstandigheden. Nu verweerder de medische omstandigheden van eiseres heeft losgekoppeld van de overige aangevoerde omstandigheden en hierop inhoudelijk niet is ingegaan is de rechtbank dan ook van oordeel dat er in de bestreden beschikking sprake is van een motiveringsgebrek."

Grief 2

3.4. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 7:12 van de Awb. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd en bepaald worden dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak. De overige beroepsgronden behoeven, gelet op het voorgaande geen bespreking meer."

Toelichting op de grieven 1 en 2

- 3.5. Ingevolge artikel 3.6, eerste lid, Vb, kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, Vw, slechts ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met: a. verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken; of b. verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.
- 3.6. Ingevolge artikel 3.6, tweede lid, Vb, kunnen bij Ministeriële regeling andere beperkingen dan genoemd in het eerste lid worden aangewezen waaronder de verblijfsvergunning ambtshalve kan worden verleend.
- 3.7. Blijkens de Nota van Toelichting bij artikel 3.6, Vb, worden de gevallen waarin er ruimte is om ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen, in artikel 3.6, Vb limitatief opgesomd. Daarbij gaat het blijkens de Nota van Toelichting alleen om de gevallen waarin de vreemdeling een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning op asielgronden heeft ingediend, maar die aanvraag niet wordt ingewilligd. Het betreft thans nog de alleenstaande minderjarige vreemdeling en de vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. In andere gevallen wordt de verblijfsvergunning alleen op aanvraag verleend.

- 3.8. Ingevolge artikel 3.56, Vb, kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling:
- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen, anders dan moet toepassing van artikel 30, Vw;
 - b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
 - c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.
- 3.9. Zoals blijkt uit de tekst van artikel 3.56, Vb, - en dan met name de terminologie '*naar het oordeel van onze Minister*' - had de (toenmalige) Minister beleidsvrijheid. Van deze beleidsvrijheid heeft de Minister gebruik gemaakt.
- 3.10. Ingevolge het ten tijde van de beschikking van 18 juli 2006 toepasselijke beleid in hoofdstuk C2/7.4.1 Vc, wordt, indien een vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel, beoordeeld of de betrokkene in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'Verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. In dit kader is van belang of de alleenstaande minderjarige vreemdeling adequate opvang behoeft en of er adequate opvang bij terugkeer beschikbaar is. In het toepasselijke beleid wordt nader uitgewerkt wanneer de opvang noodzakelijk wordt geacht en wanneer de opvang adequaat is. Tevens worden de weigeringsgronden nader uitgewerkt.
- 3.11. Zoals is beargumenteerd in de beschikking van 18 juli 2006, is er ten aanzien van Angola voorts bijzonder beleid, uitgewerkt in hoofdstuk C2/7.5 Vc, op basis waarvan wordt aangenomen dat er met ingang van 1 januari 2004 adequate opvang in Angola beschikbaar is.
- 3.12. Ingevolge artikel 4:84, Awb, handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.
- 3.13. Door te overwegen als in de grief weergegeven miskent de rechtbank dat medische omstandigheden in onderhavige procedure niet tot verblijfsaanvaarding kunnen leiden. Zulks getuigt van een onjuiste rechtsopvatting. Zoals blijkt uit bovengenoemde passages uit de Nota van Toelichting, is de bevoegdheid van de Staatssecretaris om ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen immers begrensd tot de in die bepaling limitatief opgesomde beperkingen waaronder verblijf kan worden toegestaan. Nu de beperkingen verband houdende met het ondergaan van een medische behandeling en met het verblijf hier te lande vanwege een medische noodsituatie, daarbuiten staan, kan een met deze beperkingen verband houdende omstandigheid ingevolge artikel 3.6, Vb, niet leiden tot het ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Artikel 4:84, Awb, maakt dat niet anders.

Zie:

- AbRS 12 oktober 2006, 200605864/1/V3, JV 2006/442

- 3.14. Zoals is beargumenteerd in de beschikking van 18 juli 2006, zijn de door verweerster aangevoerde individuele feiten en omstandigheden niet van zodanig bijzondere aard dat Mulemba voor verweerster niet als adequate opvang zou kunnen dienen. De omstandigheid dat er familie- of bekenden van de vreemdeling in Nederland verblijven of dat de vreemdeling niemand in het land van herkomst heeft, is verdisconteerd in het toepasselijke beleid. Mitsdien heeft de Minister terecht en op juiste gronden geen aanleiding gezien om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid.
- 3.15. De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbij gegaan.
- 3.16. In het licht van bovenstaande komt de rechtbank voorts ten onrechte niet meer aan de beoordeling van de overige beroepsgronden toe.

Grief 3

- 3.17. Ten onrechte wordt het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.
- 3.18. Ten onrechte wordt de Minister van Justitie veroordeeld in de proceskosten.
- 3.19. Ten onrechte wordt de Minister van Justitie gelast het betaalde griffierecht te vergoeden.

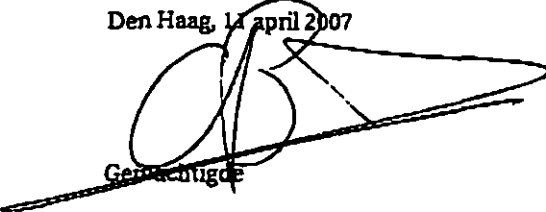
Toelichting op grief 3

- 3.20. Deze grief mist zelfstandige betekenis en dient te worden gezien in het licht van de voorgaande grieven.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerster tegen het besluit van 18 juli 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 14 april 2007

Gerechtigde

Mr. E. Bervoets, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 7794948
telefax 070 - 7794246